

در حال حاضر
UNODC
افغانستان در
سه زمینه اصلی
مشغول به فعالیت
است. یکی از این
زمینه‌ها «توسعه
جایگزین» است
که به دنبال ایجاد
فرصت‌های
جایگزین معیشتی
برای کشاورزانی
است که به کشت
خشخاش مشغول
بودند یا جزئی از
زنجیره کارگران
بی‌زمین بودند
که در زمین‌های
اروپایی‌ها کار
می‌کردند،
همچنین ما
روی وضعیت
مراکز درمانی
برای جمعیت
مصرف‌کننده مواد
مخدر در کشور
تمرکز داریم.
سومین بخش
بزرگ کار ما مربوط
به نتایج تحقیقاتی
است که در آن
گزارش سالانه
کشت تریاک را ارائه
می‌کنیم

خودتان را معرفی کنید و بفرمایید چه مدت در این زمینه فعالیت دارید؟

من آنوبها سود هستم. نماینده دفتر مبارزه با مواد مخدر و جرم سازمان ملل متحد در افغانستان و حدود هشت سال است که اینجا حضور دارم.

اقداماتی که UNODC برای کاهش کشت مواد انجام می‌داده از گذشته چه چیزهایی هست؟

در حال حاضر UNODC افغانستان در سه زمینه اصلی مشغول به فعالیت است. یکی از این زمینه‌ها «توسعه جایگزین» است که به دنبال ایجاد فرصت‌های جایگزین معیشتی برای کشاورزانی است که به کشت خشخاش مشغول بودند یا جزئی از زنجیره کارگران بی‌زمین بودند که در زمین‌های اروپایی‌ها کار می‌کردند، همچنین ما روی وضعیت مراکز درمانی برای جمعیت مصرف‌کننده مواد مخدر در کشور تمرکز داریم.
سومین بخش بزرگ کار ما مربوط به نتایج تحقیقاتی است که در آن گزارش سالانه کشت تریاک را ارائه می‌کنیم و همچنین اخیراً گزارشی برای ضرابخانه مت‌آمفتامین منتشر کردیم که وضعیت مت‌آمفتامین در افغانستان را نشان می‌دهد.

کمک‌های شما در دوره جمهوریت چقدر موثر بوده در کاهش کشت و این‌ها و چقدر موفق بوده؟

ما در آن زمان در ۲۱ استان کشور مشغول به کار بودیم... پروژه‌ها کوچک و بزرگ بود. ما بودجه را برای همه ۲۱ استان پخش کردیم و روش‌های امرار معاش بدیلی برای خانواده‌های درگیر در کشت خشخاش جایگزین کردیم، تا اینگونه از کشت پیشگیری و به افرادی کمک کرده باشیم که تمایل داشتند از این کار فاصله بگیرند. سپس کارهایی در مورد آگاه‌سازی نسل، ظرفیت‌سازی و فراهم سازی پشتیبانی امرار معاش انجام دادیم.
در آن دوره نیز روی مراکز درمانی تمرکز داشتیم. الان که به عقب نگاه می‌کنیم و به گفته بعضی از همراهمان ما که در حوزه اثرسنجی اقدامات کار می‌کردند، بیشتر از ۵۰ درصد خانواده‌ها به کشت مجدد خشخاش برنگشتند چرا که درآمد از فعالیت‌های جایگزین برای امرار معاش انقدر کافی بود که آنها به کشت مجدد خشخاش برنگردند. همچنین در دوران کرونا، شاهد بودیم که این خانواده‌ها توانستند با فرصت‌های معیشتی که ما برایشان فراهم کرده بودیم، خانواده خودشان را حفظ کنند.

زمانی که من با کشاورزان صحبت می‌کردم، معتقد بودند به خاطر بذر و کود گران کاشتن چیزی جز تریاک صرفه اقتصادی ندارد و با خطر گرسنگی مواجه هستند. برای این مسئله چه برنامه‌هایی دارید؟

همانطور که گفتیم پروژه‌های ما در ابعاد خیلی کوچیکی انجام می‌شد. ما نتوانستیم تعداد قابل توجهی از کشاورزان را تحت پوشش قرار بدهیم و الان نیز بعد از ممنوعیت نیاز کشاورزان خیلی بیشتر شده. خیلی از کشاورزان وام گرفته اند تا خشخاش کشت نکنند و الان باید آن وام را پرداخت کنند. علاوه اوضاع کلی اقتصاد هم خیلی خوب نیست. قیمت‌ها بالا هستند و عوض کردن شغل هم کار چندان ساده‌ای نیست.